ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ι' - ΑΡ. 10-115

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον 22711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ 10 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
Β' ΤΟΜΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
25
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1935
Ἀνατολὴ ἡλίου 7.92'—Δύσις 6.12'
Ταρασίου ἀρχιεπ. Κων)πόλεως
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία: μεγ. 18.3, ἐλαχ. 5.8.
Ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι ἀσθενεῖς.
Θάλασσα σχεδὸν γαληνιαία
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 761.2

ΜΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΠΟΛΕΜΙΚΗ

Μία μερὶς τοῦ Βουλγαρικοῦ τύπου — καὶ ὄχι ἡ μᾶλλον ἀσήμαντος — ἀσχολεῖται ἀτ' αὐτὰς εἰς μίαν κακὴν ὀλεμικὴν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας. Καὶ σον μὲν ἀφορᾷ τὰ περὶ Τουρίας γραφόμενα τῶν Βουλαρικῶν ἐφημερίδων, ἡ ἀπάνησις δὲν ἀνήκει εἰς ἡμᾶς. ἱ Τουρκικαὶ ἐφημερίδες ἀό καιροῦ ἤδη, ἀντεπεξῆλθον ρὸς αὐτά, μεταξὺ δέ τινων ουρκικῶν καί τινων Βουλαρικῶν διεξάγεται μία πεἰεργος πλειοδοσία εἰς ἀμοιαίας διεκδικήσεις ἐδαφῶν, ὁποία, βεβαίως, δὲν ἔχει ωβαρὸν χαρακτῆρα καὶ μόν ὡς σύμπτωμα τῆς παρουσεως τῆς συζητήσεως ἡμτορεῖ νὰ ἐκληφθῇ. Ὅσον ὅσον ἀφορᾷ τὰ περὶ τῆς Ἑλλάδος γραφόμενα τῶν Βουλαρικῶν ἐφημερίδων, ταῦτα ὲν εἶνε δυνατὸν νὰ παρέλουν ἐντελῶς ἀπαρατήρητα.

Πρέπει, ἐν πρώτοις, νὰ διαιστωθῇ ὅτι εἰς τὴν Βουλγαίαν κινεῖται μία θρακικὴ ἀυτρωτικὴ ὀργάνωσις, ἡ ὁτοία ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς διεκδικεῖ τὴν Δυτικὴν Θράκην καὶ τὸ μέγιστον μέρος τῆς Ἀνατολικῆς. Ἡ ὀργάνωσις αὐτὴ διεξήγαγε κατὰ τὸ πρόσφατον παρελθὸν συγκεντρώσεις καὶ συλλαλητήρια καὶ οὐχὶ σπανίως μετέχουν αὐτῶν καὶ ἱεράρχαι καὶ καθηγηταὶ καὶ ἄλλοι ἐκπρόσωποι τῆς Βουλγαρικῆς κοινωνίας. Ἀφ' ἑτέρου, εἰς τὰς σελίδας ἐφημερίδων τινων βλέπουν τὸ φῶς ἑκάστοτε δημοσιεύματα περὶ τῆς ἀνάγκης μιᾶς ἐδαφικῆς διεξόδου διὰ τὴν Βουλγαρίαν εἰς τὸ Αἰγαῖον. Ὅλα αὐτὰ δημιουργοῦν μίαν ἀτμόσφαιραν πᾶν ἄλλο ἢ εὐοίκην διὰ τὴν καλλιέργειαν φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ τῆς Βουλγαρίας καὶ τῶν πρὸς νότον γειτόνων της. Ἀλλ' εἰς αὐτα ἔρχεται τώρα νὰ προσθεῇ ἡ ἀρθρογραφία τοῦ Βουλγαρικοῦ τύπου ἐξ ἀφορῆς μιᾶς ἀστηρίκτου πληροφορίας, περὶ ὀχυρώσεως τῆς πρὸς τὴν Βουλγαρίαν Ἑλληνικῆς μεθορίου. Ἡ πληροφορία ἐκείνη διεψεύσθη ἐπισήμως, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ἐν θὰ ἠμποροῦσε νὰ χαρατηρισθῇ ὡς ἔνδειξις ἐχθρικῶν ἐντεῦθεν διαθέσεων ἔναντι τῆς πρὸς βορρᾶν γειτονός μας. Παρ' ὅλα ταῦτα, αἱ Βουλγαρικαὶ ἐφημερίδες εὑρίσκουν εὐκαιρίαν διὰ νὰ δημοσιεύσουν ἄρθρα μὲ πικροχόλους ὑπαινιγμοὺς διὰ τὴν Ἑλληνοτουρκικὴν συμφωνίαν, διὰ τὸ Βαλκανικὸν Σύμφωνον, διὰ τὰς δῆθεν ἀνησυχίας τῆς Ἑλλάδος παρ' ὅλας αὐτὰς τὰς συμφωνίας.

Ἡ Ἑλλάς, ὅμως, δὲν ἔχει τίποτε νὰ συγκαλύψῃ, τίποτε ν' ἀποκρύψῃ, τίποτε ν' ἀποσιωπήσῃ. Εἰλικρινῶς φιλειρηνικὴ, τρέφει καὶ διὰ τὴν βόρειον γείτονά της τὰς εἰρηνικωτέρας τῶν διαθέσεων. Ἔτι τὸ πλέον: ἐπιθυμεῖ πραγματικῶς νὰ καλλιεργήσῃ μετ' αὐτῆς σχέσεις φιλίας καὶ συνεργασίας, μαζὶ δὲ μὲ τοὺς ἄλλους ἑταίρους της εἰς τὸ Βαλκανικὸν Σύμφωνον θὰ ἤθελε νὰ ἔβλεπεν αὐτὸ ὁλοκληρούμενον διὰ τῆς προσχωρήσεως καὶ τῆς Βουλγαρίας. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἔχει ἀνάγκην ἀπολύτου ἀσφαλείας διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐσωτερικῶν προβλημάτων της καὶ διὰ τὴν ἐπιδίωξιν τῆς ἀναπτύξεως τῶν πόρων της, συνεβλήθη μὲ τὴν Τουρκίαν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ κοινοῦ τῶν δύο χωρῶν συνόρου εἰς τὴν Βαλκανικὴν, καὶ ὑπέγραψε τὸ Βαλκανικὸν Σύμφωνον διὰ νὰ καταστῇ ἀδύνατος οἱαδήποτε ἀμφισβήτησις τοῦ ἐκ τῶν συνθηκῶν ἐδαφικοῦ καθεστῶτος τῆς Χερσονήσου. Καὶ ἀσφαλῶς τὸ καθῆκόν της εἶνε νὰ εὑρίσκεται εἰς θέσιν, ἀπὸ ἀπόψεως ἐθνικῆς ἀμύνης, νὰ στηρίξῃ ἐμπράκτως, ἐν ἀνάγκῃ, τὰς συμφωνίας, τὰς ὁποίας ὑπέγραψε.

Διὰ τοῦτο ἡ ἀρθρογραφία τοῦ Βουλγαρικοῦ τύπου δὲν ἠμπορεῖ ν' ἀνησυχήσῃ κανένα νοτίως τῆς Ροδόπης. Γεννᾷ, ὅμως, λύπην εἰλικρινῆ τὸ γεγονὸς ὅτι Βουλγαρικαὶ ἐφημερίδες ἐπιδίδονται εἰς μίαν πολεμικὴν, ἡ ὁποία μόνον τὴν χώραν των ἠμπορεῖ, εἰς τὸ τέλος, νὰ βλάψῃ, ἐλαττοῦσα καὶ ἀπομακρύνουσα τὰς δυνατότητας μιᾶς καλῆς φιλικῆς συνεννοήσεως τῆς Βουλγαρίας μετὰ τῶν γειτόνων της.

ΘΡΟΝΟΣ, ΕΡΩΣ, ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΔΙΝΥΘΥΝΕ ΤΑΣ ΤΥΧΑΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

ΜΙΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ

61ον

Ἀνεγνώριζε καὶ αὐτὴ ἡ ἰδία τὴν ἀνάγκην τῆς βοηθείας ἐκείνης, τὴν ὁποίαν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ τῆς προσφέρῃ ἕνας ἄνδρας, ἔστω καὶ κατωτέρας διανοητικῆς ἀξίας. Ἡ ἀνάγκη αὕτη διαφαίνεται καθαρὰ εἰς μίαν ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν ἔγραψεν ἡ Κατερίνα εἰς τὸν Ποτέμκιν ὅταν ἦτο ἐγκυμονοῦσα τοῦ παιδιοῦ της.

«Μακρὰν ἀπὸ σέ, τοῦ γράφει, εἶμαι χωρὶς χέρια».

Ἡ φράσις αὕτη δὲν εἶνε ἀπὸ ἐκείνας ποὺ γράφονται ἁπλῶς μαζὶ μὲ τόσας ἄλλας, οὔτε ἀποτελεῖ φιλοφρόνημα κενὸν σημασίας.

Τὸ 1788 ὁ ἐραστὴς τῆς αὐτοκρατείρας εὑρίσκετο εἰς τὴν Κριμαίαν καὶ ὁ ἔμπιστός του Γκαρνόφσκυ τοῦ γράφεν ἀπὸ τὴν Πετρούπολιν ἐπιτολάς, διὰ τὰς ὁποίων τὸν ἐξώρκιζε νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἐπάνοδόν του. «Εἶνε ἀδύνατον νὰ φανταισθῇς, τοῦ γραφε, τὴν ἀταξίαν καὶ τὴν ἀνωμαλίαν, αἱ ὁποῖαι βασιλεύουν παντοῦ. Ἀλλὰ καὶ ἡ κατάστασις τῆς αὐτοκρατείρας δὲν εἶνε καλυτέρα. Ἡ ταραχὴ εἶνε κουρασμένη, καταβεβλημένη, ἡ θέλησίς της ἔχει καμφθῆ καὶ ἡ γυνεκῶς φοβεῖται. Σᾶς ἀναζητεῖ κάποιον στιγμὴν ὡς νὰ ἀναζητῇ κάποιο πρόσωπον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου νὰ στηριχθῇ».

Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη τοῦ Γκαρνόφσκυ ἀναμπηρώνει καὶ ἐπεξηγεῖ τὴν φράσιν, τὴν ὁποίαν ἔγραψεν ἡ Κατερίνα πρὸς τὸν ἐραστήν της.

Δὲν χωρεῖ καμμία ἀμφιβολία, συμφαίνει ὁ Βαλιζέφσκυ, ὅτι εἰς τοὺς ἀφόρους ἐρωμένους της ἡ Κατερίνα δὲν ἀνεζήτει μόνον τὴν αἰσθησιακὴν ἀπόλαυσιν, ὅπως πολλοὶ ἐπίστευσαν, ἀλλὰ προσεπάθει νὰ εὕρῃ στήριγμα ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ζητεῖ εἰς τὸν ἄνδρα κάθε γυναῖκα, ὁπόσον ἠδυνατὸ ἰσχυρὰ καὶ μεγαλοφυὴς ἂν εἶνε. Καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ὁ ἀνδρικὸς φαβοριτισμὸς εἶνε ἴσως περισσότερον δικαιολογημένος ἀπὸ τὸν γυνακεῖον φαβοριτισμόν. Ὁ Λουδοβίκος ΙΕ' ὑφίστατο τὴν ἐπιροὴν τῶν ἐρωμένων του καὶ ἠνείχετο τὴν ἐπέμβασίν των εἰς τὰς κρατικὰς ὑποθέσεις. Ἡ Κατερίνα δὲν ὑπεστατο οὔτε καὶ ἠνείχετο τὴν ἐπιρροὴν καὶ τὰς ἐπεμβάσεις τῶν ἐρωμένων της, ἀλλὰ τὰς προεκάλει καὶ τὰς ἐζήτει.

Ἐπειτα ὁ Λάνσκοϊ καὶ ὁ Ζούμπωφ ἦσαν μόλις εἴκοσι καὶ δύο ἐτῶν ὅταν διεδέχθησαν τὸν Ποτέμκιν. Ὁ ἀδελφὸς Σάλτυκωφ, ἀδελφὸς τοῦ ὁποίου ἐρωμένου τῆς Κατερίνας, τοῦ Σεργίου, εἶχε μεγάλο θάρος μὲ τὴν Αὐτοκρατείραν καὶ ὡμίλει πρὸς αὐτὴν μὲ πολλὴν ἐλευθερίαν. Μίαν ἡμέραν λοιπὸν ὁμιλῶν μὲ τὴν Κατερίναν τῆς ἐξέφρασε τὴν ἔκκλησιν του διὰ τὴν μεγάλην δυσαρέσκειαν τῆς ἡλικίας τοῦ φίλου της ἀνεψιοῦ καὶ αὐτῆς. Ἡ Κατερίνα, ὁπως νὰ διστάσῃ καθόλου, τοῦ ἔδωσε τὴν ἀκόλουθον ἀπάντησιν, τὴν ὁποίαν δύσκολα ἠμπορεῖ νὰ δώσῃ μία γυναῖκα:

— Διατί σᾶς φαίνεται παράδοξον; εἶπε. Νομίζω ὅτι προσφέρω μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τὴν αὐτοκρατείραν, ἐκπαιδεύουσα ὅλους ἐκείνους τοὺς νέους, οἱ ὁποῖοι φαίνεται ὅτι ἐστεροῦνται προσόντων!...

Κατόπιν τῆς ἀπαντήσεως αὐτῆς ὁ Σάλτυκωφ ἐσιώπησεν.

Εἰς τὴν προσπάθειαν, τὴν ὁποίαν κατέβαλλεν ἡ Κατερίνα διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν νέων αὐτῶν καὶ τὴν μύησίν των εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν μεγάλων ὑποθέσεων τοῦ κράτους καὶ εἰς τὴν στοργήν, μὲ τὴν ὁποίαν ἠκολούθει τὰς προόδους των, ὑπάρχει, χωρὶς καμμίαν ἀμφιβολίαν, μητρικὸν ἐνδιαφέρον. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἡ ἐκπαίδευσις, εἰς τὴν ὁποίαν τοὺς ὑπέβαλλεν ἦτο ὀλίγον πρωτότυπος, διότι ἤρχιζεν ἀπὸ τὴν αὐτοκρατορικὴν κλίνην, ἀλλ' ὁπωσδήποτε ὁ κάθε διδάσκαλος ἔχει καὶ τὸ σύστημά του καὶ ἡ Κατερίνα εἶχε καὶ αὐτὴ τὸ ἰδικόν της σύστημα.

Πάντως, τὸ γεγονὸς εἶνε ὅτι ἡ Κατερίνα συνεδύαζε τὰς γυναικείας ἀδυναμίας μὲ τὴν ὑψηλὴν ἰδέαν, τὴν ὁποίαν εἶχε περὶ τῆς ἀποστολῆς της ὡς αὐτοκρατείρας καὶ ἐχρησιμοποίει τοὺς ἄνδρας διὰ δύο σκοπούς, διὰ τὴν προσωπικὴν της ευχαρίστησιν καὶ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τοῦ κράτους.

Κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀρνηθῇ τὸ γεγονὸς αὐτό, διότι δὲν ὑπῆρξεν ἐραστής της, τὸν ὁποῖον νὰ μὴ ἐχρησιμοποίησεν εἰς κρατικὰς ὑποθέσεις. Συχνὰ ἐξέλεγε τοὺς ἐραστάς της ἀπὸ τὰ κατώτερα στρώματα καὶ σιγὰ-σιγὰ τοὺς ἀνεβίβαζε μέχρι τῶν ὑψηλοτέρων βαθμίδων τῆς κρατικῆς ἱεραρχίας, ἀφοῦ προηγουμένως τοὺς ἐξεπαίδευε, τοὺς ἐμόρφωνε, τοὺς ἐπολίτιζε καὶ, μὲ μίαν λέξιν, τοὺς παρεσκεύαζε διὰ τὴν ἀποστολήν, διὰ τὴν ὁποίαν τοὺς προητοίμαζε. Παράδειγμα ὁ Ποτέμκιν, ὁ ὁποῖος ἐπὶ τέλους κατώρθωσε νὰ γίνῃ πανίσχυρος καὶ παντοδύναμος ὑπουργός.

Ἄλλο παράδειγμα ὁ ἐπίλαρχος τῶν οὐσσάρων Τσόριτς.

Ἡ Κατερίνα τὸν ἔκαμεν ἐραστήν της καὶ τὸν ἐγκατέστησεν εἰς ἕνα διαμέρισμα τῶν ἀνακτόρων, τὸ ὁποῖον συνεκοινώνει μὲ ἰδιαιτέραν εἴσοδον μὲ τὰ δωμάτιά της. Μετὰ τὴν πρώτην περίοδον τῶν ἐρωτικῶν διαχύσεων ὁ ἐπίλαρχος Τσόριτς ἐπεδόθη εἰς τὴν μελέτην τῶν ζητημάτων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ἐντὸς ὀλίγου χρόνου κατέστη ὑπουργός, ὁ ὁποῖος κατέλαβε μεγάλην θέσιν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ρωσσίας, διότι αὐτὸς ὑπῆρξεν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἱδρύσεως στρατιωτικῶν σχολῶν ὑποδείγματος παρομοίου πρὸς ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι ἐλειτούργουν εἰς τὰ ἄλλα μεγάλα κράτη τῆς Εὐρώπης, ὅπως ἡ Γερμανία καὶ ἡ Γαλλία, καὶ τῶν ὁποίων ἐστερεῖτο ἡ Ρωσσία.

Ὅταν ὁ Τσόριτς περιέπεσεν εἰς δυσμένειαν, διότι κάποιος ἄλλος κατέλαβε τὴν θέσιν του, ὄχι βέβαια εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἀλλ' εἰς τὴν κλίνην τῆς αὐτοκρατείρας, ἡ Κατερίνα τοῦ ὥρισε διαμονὴν τὸ Σκλόφ, ἕνα θαυμάσιον μέρος παρὰ τὸ Μόχιλεφ. Ἐκεῖ λοιπὸν ὁ Τσόριτς ἵδρυσεν ἕνα πρότυπον στρατιωτικὸν σχολεῖον διὰ τῶν παιδιᾶ τῶν ἀπόρων εὐγενῶν. Τὸ σχολεῖον αὐτὸ ἔγινε κατόπιν ἡ περίφημος στρατιωτικὴ σχολὴ τῶν Ἐλπίδων τῆς Ρωσσίας, τὸ ὁποῖον μέχρι τοῦ 1916 κατεῖχε τὴν πρώτην θέσιν μεταξὺ ὅλων τῶν ρωσσικῶν στρατιωτικῶν σχολῶν.

Δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία ὅτι διὰ νὰ ἐπιτύχῃ παρόμοια θαύματα ἡ Κατερίνα ἐχρειάσθη ἡ συμβολὴ διαφόρων εὐτυχῶν περιστάσεων, αἱ ὁποῖαι ἐχαρακτήρισαν τὴν αὐτοκρατορίαν της, θεωρουμένην δικαίως παρ' ὅλων ὡς μίαν περίοδον ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς ἀναγεννήσεως καὶ ἀναδημιουργίας τῆς χώρας αὐτῆς, ἡ ὁποία ἐθεωρεῖτο τότε ἐν Εὐρώπῃ ὡς ἡμιβάρβαρος, ἂν ὄχι ὡς διατελοῦσα εἰς κατάστασιν πλήρους βαρβαρότητος.

Ὁπωσδήποτε, κανεὶς ἀπολύτως δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀντιληφθῇ τὴν Κατερίναν, τὴν ἱστορίαν της, τὸ ἔργον της καὶ τὴν μεγάλην ἀποστολήν, τὴν ὁποίαν ἐπετέλεσε, χωρὶς νὰ τὴν τοποθετήσῃ εἰς τὸ πλαίσιον αὐτό.

Μὲ τὸν Τσόριτς, τὸν Ποτέμκιν, τὸν Μαμόνωφ καὶ τὴν λοιπὴν μακράν σειρὰν τῶν ἐραστῶν καὶ τῶν εὐνοουμένων της ἡ Κατερίνα εἶχε δημιουργήσῃ μίαν παράδοξον αὐλὴν — προκειμένου περὶ Ρωσσίας καὶ μάλιστα Ρωσσίας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, αὐλὴ σημαίνει κυβέρνησις — ὅπου τὸ κωμικὸν καὶ τὸ γελοῖον ἦτο ἀναποσπάστως συνδεδεμένον μὲ τὴν σοβαρότητα, τὴν δημιουργίαν, τὴν ἀνάπλασιν καὶ τὴν ἀναγέννησιν.

Θὰ ἠδύνατό τις μάλιστα νὰ εἴπῃ ὅτι τὰ χρονικὰ τῆς ρωσσικῆς αὐλῆς ἐπὶ Κατερίνας ἀποτελοῦν ἕνα περιέργον ἀμάλγαμα, ὅμοιον τοῦ ὁποίου δὲν μᾶς παρουσιάζει ἡ ἱστορία ὅλων τῶν ἄλλων κρατῶν τοῦ κόσμου. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι καὶ ἡ Ρωσσία δὲν ἦτο ὅπως αἱ λοιπαὶ χῶραι τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, ἀλλ' ἦτο κράτος εὑρισκόμενον τρόπον τινὰ εἰς τὸ περιθώριον τῆς Εὐρώπης. Καὶ ἡ Κατερίνα ὅμως δὲν ἦτο καθόλου συνήθης γυναῖκα καὶ ἐνεχάραξεν ὅλην τὴν ἰδιοτυπίαν τοῦ χαρακτῆρος της καὶ τῆς προσωπικότητός της εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς χώρας, τῆς ὁποίας ἐπὶ ἀρκετὰς δεκάδας ἐτῶν διηύθυνε τὰς τύχας.

Ἐδέησε λοιπὸν νὰ συνδυασθοῦν ὅλα τὰ παράδοξα αὐτὰ περιστατικὰ διὰ νὰ καταστῇ δυνατὸν ἥρωες ὀπερέττας νὰ γίνουν παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Κατερίνας πρωταγωνιστοῦντα πρόσωπα εἰς τὸ δρᾶμα τῆς ἱστορίας τοῦ κόσμου.

(Ἀκολουθεῖ)

Πτερόεντα

Ἡ σφάχτρα

Λυποῦμαι πολὺ ἂν εὑρίσκετε ὡς τίτλον τοῦ σημερινοῦ μου μίαν λέξιν κάπως ἀσυνήθιστον, ἀλλὰ δὲν γίνεται ἀλλιῶς. Θὰ τὴν χωνέψετε καὶ αὐτὴν καὶ θὰ τὴν συνηθίσετε. Διότι τὴν ἐπιβάλλει ἡ ζωή, καὶ διότι εἶνε σύντομη καὶ ἐκφραστική, καὶ δὲν ὁμοιάζει π. χ. μὲ τὴν λέξιν «ἠλεκτροπιλοκαθαριστήριον» ποὺ ἐδιαβάζαμε τὶς προάλλες μέσα εἰς τὸ καπέλλο ἑνὸς ἀδεσπότου πτώματος.

Γράφων χθὲς διὰ τὰ ἀταίριαστα ἐπαγγέλματα ποὺ ἐξασκοῦν μεταπολεμικῶς τόσαι καὶ τόσαι γυναῖκες, ποτὲ δὲν θὰ ἐφανταζόμην ὅτι τόσον σύντομα θὰ σᾶς κατήγγελλα αὐτὴν τὴν φρικτὴν περίπτωσιν. Διότι περὶ πραγματικότητος πρόκειται. Εἰς τὴν Κόρινθον εἰς τὸ χωρίον Βόχα, ζῇ καὶ ἐργάζεται ἕνα κοριτσάκι, μία κοπελίτσα δώδεκα ἢ δεκατριῶν ἐτῶν, ἀκούουσα εἰς τὸ γραφικὸν ὄνομα Ζωγράφω. Ἕνας συνάδελφος λοιπὸν Κορίνθιος, εἶδε τὴν δεσποινίδα Ζωγράφω νὰ κάνῃ τὸ ἑξῆς χειροτέχνημα.

Τῆς ἔφεραν μέσα εἰς τὸ χασάπικο ὅπου ἐργάζεται δεκατρία ἀρνιά. Τὸ κοριτσάκι ἐπῆρε τὸ γνωστὸν μαχαίρι τῆς σφαγῆς τῶν πασχαλινῶν ἀμνῶν, ποὺ τόσον καλὰ τὸ ξαίρει καὶ ἡ Ἀθηναϊκὴ συνοικία. Τὸ ἐπέρασε μιὰ-δυὸ φορὲς ἐπάνω στὴν ἀκόνη, ἐδοκίμασε τὸν «ἀθέρα» τῆς κόψης του εἰς τὴν ἀπαλὴν παιδικήν του παλάμην καὶ ἤρχισε. Ἐγονάτιζε πάνω ἀπὸ τὰ ἀρνιά, ποὺ ἐβέλαζαν μὲ τὴν παρακαλεστικὴν ἐκείνην κραυγὴν τῶν ἀθῴων καὶ ἀόπλων θυμάτων τοῦ χριστιανισμοῦ, καὶ εἶχαν τὰ πόδια των δεμένα. Τὰ ἔσφαζε ἕνα ἕνα μὲ ἀπόλυτον ἀπάθειαν καὶ ἔβλεπε χαμογελῶντας τὸ πορφυρὸ αἷμα των νὰ τιναύζει τὸν ζεστὸν πίδακά του ἀπὸ τὸν ἀνοιχτὸν λαιμόν των. Ἐπατοῦσε κατόπιν ἐπάνω στὰ πόδια των, διὰ νὰ τὰ ἀκινητεῖ καὶ νὰ μὴ σπαράζουν, ὁπότε τὸ αἷμα των κηλιδώνει εἰς μεγάλην ἔκτασιν τὸ ἔδαφος. Ἔπειτα, ὅταν ἐξεψυχοῦσε τὸ ἀρνί, ἐσκούπιζε ἡ μικρούλα μὲ χάριν τὸ μαχαίρι της ἐπάνω εἰς τὰ ἄσπρα μαλλιὰ τῆς προβειᾶς του καὶ ἐπροχωροῦσεν εἰς ἄλλο θῦμα. Ἔτσι ἡ νεαρὰ Ζωγράφω ἔσφαξε ἐνώπιον συντροφιᾶς θεατῶν καὶ τὰ δεκατρία ἀρνιὰ ποὺ τῆς ἔφεραν. Ὁ μάρτυς αὐτῆς τῆς σκηνῆς περιγράφει τὴν μαεστρίαν μὲ τὴν ὁποίαν αὐτὸ τὸ παιδὶ ἐχάραζε τὸν λαιμὸν τῶν σφαγίων. Κατόπιν τὰ ἐφοῦσκωνε. Ξεύρετε πῶς γίνεται αὐτό; Φυσᾶτε μ' ἕνα σωλῆνα ἀνάμεσα στὸ δέρμα καὶ στὸ κρέας. Ἔτσι τὸ δέρμα ξεκολνᾶ ἀπὸ τὴν σάρκα μὲ τὴν πίεσιν τοῦ ἀέρος. Κατόπιν.... τὰ ἐξέγδερνε κιόλας ἡ μικρούλα σφάχτρα, καὶ τότε ἦρθε καὶ ἕνας θεῖος της, ὁ ὁποῖος τὴν ἐβοήθησε φιλοστόργως σ' αὐτὴ τὴν χαριτωμένην δουλειά, διότι ἐκουράσθηκε προφανῶς τὸ παιδὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς σφαγῆς καὶ τοῦ φουσκώματος.

Ἔτσι ἡ γυναῖκα κατώρθωσε νὰ πάρῃ ἀπὸ τὸ ἀνδρικὸν χέρι καὶ τὸ μαχαίρι τοῦ χασάπη. Τί ὡραῖα φεμινιστικὴ νίκη, ἔ; Ἦτο μία ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ κορίτσια ἐλιποθυμοῦσαν ὅταν ἄνοιγε ἡ μυτίτσα των καὶ ἔβλεπαν μιὰ σταλιὰ κόκκινον αἷμα ἐπάνω στὸ μανδήλι, μικρὴν ἴσαμε ἕνα πέταλον ἀπὸ τζεράνι. Σήμερα ἡ συμπαθεστάτη μικρούλα Ζωγράφω γονατίζει ἐπάνω στὰ ζεστὰ ζωντανὰ ἀρνιὰ καὶ τὰ σφάζει, χαμογελῶντας μὲ τὸ ἀγγελικώτερον παιδικὸν μειδίαμα τῶν δεκατριῶν της ἀνοίξεων.

Γιατί ὄχι; Ἡ Ζωγράφω εἶνε μία πρωτοπόρος σφάχτρα. Αὔριο θὰ τὴν ἀκολουθήσουν καὶ ἄλλα τρυφερὰ πλάσματα εἰς τοὺς νέους ἐπαγγελματικοὺς δρόμους ποὺ ἤνοιξε μὲ τὸ ρηξικέλευθον χασαπομάχαιρόν της. Καὶ δὲν εἶνε παράδοξον, σὲ λίγες ἑβδομάδες, ὅταν ἐν ὀνόματι τοῦ θεοῦ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης, κληθοῦμεν νὰ κατασπαράξωμεν, ὅλοι οἱ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, τὰ διχρονίτικα ἀρνάκια, ἀποσπῶντες αὐτὰ ἀπὸ τὸν μαστὸν τῆς θρηνωδούσης ἀμνάδος, δὲν εἶνε παράξενο, λέγω, νὰ ἰδοῦμε τρυφερὰ κοριτσόπουλα τῶν δεκατριῶν χρονῶν, νὰ ἀντικαταστήσουν ἐκεῖνον τὸν φοβερὸν ἄνθρωπον, ποὺ γυρίζει τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα μέσα στοὺς δρόμους, φορτωμένος αἱμοσταγεῖς προβειὲς καὶ κρώζων ἐκεῖνο τὸ πένθιμον:

— Ἀρνάκια γιὰ σφάξιμο! Ποιὸς ἔχει ἀρνάκια γιὰ σφάξιμο!

ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΠΡΟ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΟΞΥΤΗΤΟΣ

ΠΟΥ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΟΔΗΓΗΣΗ Η ΙΤΑΛΟΑΒΗΣΣΥΝΙΑΚΗ ΔΙΑΦΟΡΑ;

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Τὰ ἰταλοαβησσυνιακὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἐφαίνοντο ὅτι εἶχον εἰσέλθει εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐξομαλύνσεως, προσέλαβον τὰς τελευταίας ἡμέρας νέαν ὀξύτητα. Πράγματι δὲ, ἐνῷ τὰ διϊστάμενα ἔθνη εἶχον προέλθει εἰς συμφωνίαν δημιουργίας μικτῆς ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία θὰ ἀνελάμβανε τὸ ἔργον τῆς διαχαράξεως τῆς οὐδετέρας ζώνης μεταξὺ Ἀβησσυνίας καὶ Σομαλίας, ἡ Ἰταλία τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἠρνήθη τὴν συμμετοχὴν Αἰθιόπων ἀξιωματικῶν εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἐπιτροπὴν, καὶ τοιουτοτρόπως ἡ κατάστασις ἀπέβη καὶ πάλιν κρίσιμος.

Ἤδη αἱ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες, κατὰ τὰ τελευταῖα ἐκ Ρώμης τηλεγραφήματα, περιγράφουν λεπτομερῶς τὸν ἐνθουσιασμὸν μὲ τὸν ὁποῖον οἱ «μελανοχίτωνες» καὶ οἱ ἄλλοι στρατιῶται ἐπιβιβάζονται διὰ τὴν Σομαλίαν. Ἐκ Μεσσήνης ἀνεχώρησε τὸ ὑπερωκεάνειον «Βουλκάνια» δι' Ἀφρικὴν, μεταφέρον τὴν μίαν ἐκ τῶν δύο κινητοποιηθεισῶν ἰταλικῶν μεραρχιῶν, δηλαδὴ τὸ 3ον, 4ον καὶ 75ον σύνταγμα πεζικοῦ καθὼς καὶ τὸ 24ον σύνταγμα πυροβολικοῦ.

Ἀφ' ἑτέρου εἰς ἄλλα ἀτμόπλοια ἐφορτώθη πολεμικὸν ὑλικόν.

Ἡ κατάστασις αὐτὴ, φυσικὸν εἶνε νὰ ἐμπνέῃ ἀνησυχίας εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Οἱ πάντες βεβαιοῦνται: ποῦ ἠμπορεῖ νὰ ὁδηγήσῃ;

Διὰ τὸν τερματισμὸν τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς, ἔχουν τεθῆ σήμερον εἰς ἐνέργειαν δύο μέσα: ὁ στρατὸς καὶ ἡ διπλωματία. Ἀρχικῶς αἱ διπλωματικαὶ συνεννοήσεις μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Ἀβησσυνίας διεξήγοντο εἰς Ἀδδὶς—Ἀμπέμπα, μὲ ἐπισήμως ἐξαγγελθέντα σκοπὸν τὴν διευθέτησιν τοῦ ἐπεισοδίου τῆς Οὐαλουάλ, διὰ τὸ ὁποῖον ἐλέχθη ἐπιδοθῆ ἡ Ἰταλικὴ νότα καὶ συμπληρωματικῶς διὰ τὴν ὁριστικὴν χάραξιν τῶν κακῶς καθορισθέντων συνόρων. Εἰς τὴν πραγματικότητα ὅμως φαίνεται, ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις αὐταὶ— τὴν διακοπὴν τῶν ὁποίων μᾶς ἀανήγγειλεν ἤδη ὁ ἀσύρματος, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἀναφέρομεν — ἀπέβλεπον εἰς τὴν ἐκ μέρους τῆς Αἰθιοπίας ἀποδοχὴν ἰταλικῶν προτάσεων, διὰ τῶν ὁποίων αὕτη θὰ καθίστατο σχεδὸν προτεκτοράτον.

Ὁ Διάδοχος τῆς Ἀβησσυνίας κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπίσκεψίν του εἰς τὰ Ἤλύσια, ὅταν διῆλθεν ἐκ Παρισίων.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταφαίνεται ἡ σημασία τῶν στρατιωτικῶν ἐπιδείξεων. Οἱ Ἰτα

Θεάματα

ΕΘΝΙΚΟΝ. «Ο Βασιλιάς».
ΑΛΑΜΠΡΑ. «Πλούσιος».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ο Κλέφτης του Αγ. Βαγδάτη».
ΟΥΡΑ. «Λουκής Λάρας».
ΠΑΛΛΑΣ (Μπεζεστένι). «Μπίττερ-Τ».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Η μικρή Ντορρίτ».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ο Κάφρος της Βαγδάτης».
ΓΥΑΛΙ. «Ζωντανή ρουμπίνα».
ΑΘΗΝΑΙ. «Η Μάγισσα του Νείλου».
ΑΘΗΝΑΙΣΚΟΝ. «Γιε Μαν Κάνγκ».
ΑΡΗΣ. «Πάει πιά δέν θ' ανασηκώσω».
ΕΛΟΡ Σ. «Ζάπια η γυναίκα μ' αλλιώς».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Μαζί δέν θέλω, θα μ' αγαπήσουν».
ΕΛΛΑΣ. «Χάνον Τζόρτζ».
ΕΛΠΙΣ. «Ο Μπαμπάς».
ΓΕΛΟΙΟΓΕΛΟΙΟ. «Ένα κίμα ή Σοφία».
ΝΑΣΣΕΡΗΣ. «Ο Μπαμπάς».
ΜΟΥΣΗΣ-ΕΠΙΣ. «Ποιός;».
ΠΑΛΑΣ (Πλαγκαράβα). «Ο τελευταίος Φιλιππίνος».
ΡΟΖΙΚΛΙΡ. «Λαβάνο της Βιένης».

Τί ωραία πράγματα θα μας πουν τώρα οι κριτικοί μας! Ο κ. Ρ. Μ. Ρίλκε has no sense of humour — (δέν καταλαβαίνει από χιούμορ) ;

Τί «Λαβ'η γαλκά Νέας Σμύρνης» ! Ο κ. Ρ. Μ. Ρίλκε θ' ανεβάσει τώρα τον Φάουστ στη Βιέννη!

Τί «Ο Γιε Μαν Κάνγκ» ! Ο κ. Ρ. Μ. Ρίλκε θ' ανεβάσει τώρα τον Φάουστ στο Φαλήρο!

Τί «Ο Μπαμπάς» ! Ο κ. Ρ. Μ. Ρίλκε θ' ανεβάσει τώρα τον Φάουστ στο Μεσολόγγι

5η ΠΡΩΪΝΗ

ΑΙ ΒΑΣΙΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΙ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΖΛΑΤΕΦ

Η ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΣ ΦΙΛΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΣΟΦΙΑ, 24 ('Αθην. Πρακτ.). — Περὶ ὥραν 11ην ὁ πρωθυπουργὸς στρατηγὸς Ζλάτεφ ἐξεφώνησεν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου μακρὰν ἀγόρευσιν ἐπὶ τοῦ προγράμματος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ στρατηγὸς Ζλάτεφ περιέγραψεν ἐν συντομίᾳ τὸ δημιουργηθὲν ἀδιέξοδον διὰ τῆς ἠθικῆς, πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς κρίσεως, ὅπερ προεκάλεσε τὴν ἔκρηξιν τῆς 19ης Μαΐου παρελθόντος ἔτους ὁπόταν ὁ στρατός, παρὰ τὸ αἴσθημά του καὶ τὴν ἀνάγκην, ὅπως διατηρήσῃ οὐδετέραν στάσιν εἰς τοὺς πολιτικοὺς ἀγῶνας, ἐδέησε νὰ παρέμβῃ καὶ νὰ θέσῃ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Κυβερνήσεως τὸν Κίμωνα Γκεωργχῆεφ.

«Ὁ στρατὸς — εἶπε — θὰ ἐξακολουθῇ νὰ ἀσκῇ ἔλεγχον ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως μέχρις οὗ οἱ ἀπειλητικοὶ κίνδυνοι ἐναντίον τοῦ κράτους ἐκλείψουν καὶ μέχρις οὗ ἡ ζωὴ τοῦ κράτους ἀρχίσῃ νὰ διαπνέεται ὑπὸ τοῦ αἰσθήματος τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος.

Ὁ κ. Ζλάτεφ, ἐξέθεσε τὰ αἴτια ποὺ ἐπέβαλαν τὴν 22 Ἰανουαρίου τὴν παραίτησιν τῆς κυβερνήσεως Γκεωργχῆεφ. Οἱ λόγοι οὗτοι εἶνε ὅτι, παρὰ τὴν ἀπόφασιν περὶ διαλύσεως τῶν ἐπαναστατικῶν ὀργανώσεων, αὗται ἐσχηματίζον τρομοκρατικὰς ὁμάδας.

«Ὀφείλω ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς — εἶπεν ὁ κ. Ζλάτεφ — νὰ δηλώσω ἀπροκαλύπτως καὶ νὰ προειδοποιήσω πάντας τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὰς δύο φατρίας τῆς ἐπαναστατικῆς μακεδονικῆς ὀργανώσεως καὶ εἰς τὰς ἄλλας οἱασδήποτε ὀργανώσεις, ὅτι ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ νὰ ἐπαναληφθῇ τὸ πλῆρες αἰσχύνης παρελθὸν καὶ ὅτι ἔκαστος θὰ ταχθῇ εἰς τὴν θέσιν ἐκείνην, ἣν ὑπαγορεύουν οἱ νόμοι τῆς χώρας.

Δεύτερος λόγος ὑπῆρξεν ἡ ἄρνησις τοῦ κ. Γκεωργχῆεφ ὅπως ἀπομακρύνῃ ὑπουργοὺς τινας ἐκ τῆς κυβερνήσεώς του διὰ τὴν εὐχερεστέραν ἐφαρμογὴν τῶν οἰκονομικῶν μεταρρυθμίσεων. Τρίτος λόγος ὑπῆρξεν ἡ πρόθεσις τῆς κυβερνήσεως Γκεωργχῆεφ ὅπως ἐξασφαλίσῃ εἰς ἑαυτὴν διὰ νομοθετικῶν διαταγμάτων ἀπεριόριστον ἐξουσίαν, χαρὰς εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἠδύνατο νὰ διορίζῃ καὶ νὰ παύῃ ὑπουργούς, καὶ αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ στρατοῦ. Τὸ διάταγμα τοῦτο θὰ ἔθιγε τὰς βασιλικὰς προνομίας τὰς ἀνεγνωρισμένας διὰ τοῦ Συντάγματος. Ὁ ὑπέρτατος ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ δὲν θὰ ἠδύνατο βεβαίως νὰ δεχθῇ τοιοῦτον νομοθετικὸν διάταγμα. Τέταρτος λόγος ὑπῆρξεν ἡ ἀπαγόρευσις τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὸν Τύπον ἄρθρων καὶ φωτογραφιῶν, δι' ὧν ἐξήρετο ἡ ἀφοσίωσις τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν βασιλέα, ἀπαγόρευσις ἥτις ἀπετέλει πρόκλησιν ἔναντι τῶν αἰσθημάτων τοῦ ἔθνους καὶ ἐπέτρεπε τὴν δυσπιστίαν πρὸς τοὺς σκοπούς, οὓς ἐπεδίωκεν ἡγέται τινὲς τοῦ νέου καθεστῶτος. Ὁ στρατὸς καὶ ὁ ὑπέρτατος ἀρχηγός του ἀπεπειράθησαν τρὶς νὰ διορθώσουν τὰ διαπραχθέντα σφάλματα, ἀλλ' ὅταν ἐξεδηλώθη ἀντίστασις, ὁ στρατὸς ἀφήρεσεν ἀπὸ τὸν πρωθυπουργὸν τὴν ἐντολήν, ἣν τῷ εἶχεν ἀναθέσει.

Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν, ὁ κ. Ζλάτεφ ἐτόνισεν ὅτι αὕτη θὰ παραμείνῃ ἀμετάβλητος.

»Μετὰ μακρὰ ἔτη ἐχθρότητος καὶ παρεξηγήσεων, σχέσεις καλῆς γειτονίας καὶ φιλίας ἠδυνήθησαν ν' ἀποκατασταθοῦν, τέλος, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ γιουγκοσλαυϊκοῦ λαοῦ. Ἡ μεταβολὴ αὕτη, ἥτις ἐγένετο δεκτὴ μετ' ἐνθουσιώδους ἱκανοποιήσεως ὑπὸ τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ ὁλοκλήρου, ὀφείλεται ἐν μεγάλῳ μέτρῳ εἰς τὴν ἱστορικὴν πρωτοβουλίαν καὶ διορατικότητα τοῦ ἡγεμόνος μας βασιλέως Βόριδος καὶ τοῦ ἐκλιπόντος Βασιλέως Ἀλεξάνδρου τῆς Γιουγκοσλαυΐας. Οἱ δύο βασιλεῖς ἀντελήφθησαν ὅτι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλει τὴν προσέγγισιν τῶν δύο λαῶν τῆς αὐτῆς φυλῆς, εἶνε πολὺ σπουδαιότερον ἐκείνου, τὸ ὁποῖον τοὺς χωρίζει, καὶ ἔπειναν πρὸς ἀλλήλους τὰς χεῖρας ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως εἰρήνης καὶ μιᾶς ἐγκαρδίου φιλίας. Οἱ δύο λαοὶ ἀντελήφθησαν τὴν ἔκτασιν τῆς πρωτοβουλίας αὐτῆς, ἥτις μετεπράπη βαθμηδὸν εἰς γενικὴν θέλησιν καὶ λογιζόμενοι εὐτυχεῖς σήμερον δυνάμενοι νὰ διαπιστώσωμεν ὅτι τὸ ἔργον τῆς προσεγγίσεως καὶ τῆς συνεννοήσεως τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Γιουγκοσλαυΐας, ἑδραζόμενον ἐπὶ τοῦ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ καὶ τῆς ἰσοτιμίας μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ὡς Κρατῶν ἀνεξαρτήτων, ἀναπτύσσεται, στερεοῦται καὶ καθίσταται ἓν γεγονός, τὸ ὁποῖον θὰ συνδεθῇ ἐσαεὶ πρὸς τὴν ἱστορίαν τῶν δύο ἐθνῶν. Θὰ ὑποστηρίξωμεν καὶ β' ἀναπτύξωμεν τὸ ἔργον τοῦτο, ἐν τῇ συναισθήσει ὅτι ἀκολουθοῦμεν κατεύθυνσιν ὑγιᾶ, ἐξυπηρετοῦσαν τὰ συμφέροντά μας. Ὀφείλω νὰ παρατηρήσω καὶ νὰ ὑπογραμμίσω ἰδιαιτέρως ὅτι ἡ προσέγγισις αὐτὴ καὶ ἡ φιλία αὐτὴ δὲν περιέχουν τίποτε ἐπὶ πλέον, τίποτε ἀπολύτως, τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ ἀνησυχήσῃ ἢ νὰ προκαλέσῃ τὴν δυσπιστίαν οἱουδήποτε ἐκ τῶν γειτόνων μας ἢ ἄλλου τινὸς Κράτους».

ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ἄλλως τε, ἡ συνθήκη αἰωνίας φιλίας μᾶς συνδέει μετὰ τῆς πρὸς νότον γειτονός μας, τῆς Τουρκίας. Ἡ συνθήκη αὐτὴ δὲν ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς ἀόριστον τύπον, ἀλλὰ ὁηλοῦμεν εἰλικρινῶς ὅτι θέλομεν νὰ ζήσωμεν ἐν εἰρήνῃ καὶ μὲ σχέσεις καλῆς γειτονίας καὶ εἰλικρινοῦς φιλίας μετὰ τῶν Τούρκων. Θέλω νὰ πιστεύσω ὅτι αἱ καχυποψίαι, τὰς ὁποίας διετύπωσαν Τουρκικαί τινες ἐφημερίδες ἔναντι τῆς Βουλγαρίας, εἶνε τελείως ξέναι πρὸς τοὺς κυβερνῶντας τὴν Τουρκίαν καὶ ὅτι οἱ Τουρκικοὶ κύκλοι ἐν τῇ συνέσει καὶ τῇ διορατικότητι των πιστεύουν ἀκραδάντως εἰς τὴν φιλίαν τῆς Βουλγαρίας.»

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πολιτικὴν ἔναντι τῆς Ρουμανίας, ὁ κ. Ζλάτεφ ἐβεβαίωσεν ὅτι ἡ πολιτικὴ αὕτη διαπνέεται ὑπὸ τῆς θελήσεως τῆς εἰρήνης καὶ τῆς καλῆς συνεννοήσεως.

«Ἐπὶ τῆς ἐπισκέψεως τῶν Βουλγάρων βασιλέων εἰς Βουκουρέστιον — εἶπε — κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1934 ὡς καὶ ἡ τοῦ κ. Τιτουλέσκου κατὰ τὸν παρελθόντα Νοέμβριον εἰς Σόφιαν, ἀποτελεῖοῦν σημαντικὴν ἔνδειξιν τῆς φιλίας τῶν δύο λαῶν, ἑδραζομένης ἐπὶ τῶν καλῶς ἐννοουμένων συμφερόντων των. Ἡ φιλία αὕτη, ἡ ὁποία στηρίζεται ἐπίσης ἐπὶ τῆς βουλγαρικῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν ρουμανικὸν λαὸν καὶ τὴν δυναστείαν του διὰ τὴν συμμετοχὴν των εἰς τὰς θυσίας κατὰ τὸν πόλεμον τῆς ἀπελευθερώσεως, θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ, ἐλπίζομεν, νὰ διακανονίσωμεν ἐν φιλικῷ πνεύματι τὰ ἀμοιβαῖα συμφέροντά μας ἐφ' ὅλων τῶν ἐκφορεμῶν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ζητημάτων, τῶν ὁποίων ἡ ἐκκαθάρισις θ' ἀποτελέσῃ σημαντικὴν εἰσφορὰν εἰς τὴν εἰρήνην, τὴν βαλκανικὴν ἀλληλεγγύην καὶ τὰς σχέσεις καλῆς γειτονίας, τὰς ὁποίας ἐπιθυμοῦμεν διακαῶς ν' ἀποκαταστήσωμεν».

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑλλάδα, ὁ κ. Ζλάτεφ εἶπεν ἰ «Αἱ σχέσεις μας μετὰ τῆς χώρας αὐτῆς, αἰτινες εἶνε καλαὶ καὶ ἀμεμπτοι, θὰ ἠδύναντο νὰ καταστοῦν, καὶ πιστεύω σταθερῶς ὅτι θὰ καταστοῦν, ἀκόμη καλύτεραι καὶ εἰλικρινῶς φιλικαί, ἂν δημοσιονομικὰ καὶ οἰκονομικὰ τινα ζητήματα ἐκκρεμῆ διευκανονίζοντο ἐν πνεύματι δικαιοσύνης καὶ καλῆς γειτονίας. Ἀπὸ τῆς ἰδικῆς μας πλευρᾶς, καταβάλλομεν πᾶσαν προσπάθειαν ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτήν, καὶ φρονῶ καὶ ἐλπίζω ὅτι ὁσονεύπω θὰ δυνηθῶμεν νὰ προβῶμεν εἰς διακανονισμόν, ὅστις θὰ διανοίξῃ τὴν πιθανότητα στενῆς οἰκονομικῆς καὶ ἐκπαιδευτικῆς συνεργασίας μεταξὺ Βουλγάρων καὶ Ἑλλήνων. Αἱ ὑπόνοιαι, αἰτινες ἐξεδηλώθησαν ἐπ' ἐσχάτων ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ ἑλληνικοῦ Τύπου, δὲν δύνανται ν' ἀνασταείλουν τὰς ἐνεργείας μας πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν, καθότι ἐπισήμως διεψεύσθησαν. Ἄλλως τε, ἡ πραγματικὴ κατάστασις ἡ ὑφισταμένη εἰς τὴν περιοχὴν τῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα συνόρων μας καὶ ἡ τελεία ἔλλειψις σιδηροδρομικῶν συγκοινωνιῶν καὶ ὁδικῶν ἀκόμη, εἶνε παγκοίνως γνωστὴ καὶ ἀποτελεῖ τὴν καλυτέραν διάψευσιν πάσης κακυποψίας.

»Ἡ Βουλγαρία διατηρεῖ ἐπίσης φιλικὰς σχέσεις μεθ' ὅλων τῶν ἄλλων Κρατῶν. Ἡ Βουλγαρία ἀπολαμβάνει εἰς τὸ ἐξωτερικὸν γοήτρου ὁλονὲν ἐνισχυομένου. Ὀφείλει ἤδη νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον τῆς ἐσωτερικῆς ἑνότητος, ὅπως δυνηθῇ δι' ὅλων αὐτῆς τῶν δυνάμεων νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν παγίωσιν τῆς βαλκανικῆς καὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης».

Ἐν τῷ μέσῳ ζωηρῶν καὶ ἐνθουσιωδῶν ἐπευφημιῶν ὁ στρατηγὸς Ζλάτεφ ἐτερμάτισε τὸν λόγον του, ὃσ τις συχνὰ διεκόπτετο ὑπὸ τῶν παρατεταμένων ἐπευφημιῶν..

Ἐν συμπεράσματι ὁ στρατηγὸς Ζλάτεφ ἀνεφώνησε:

— Ζήτω ἡ Βουλγαρία! Ζήτω ὁ Βασιλεύς! Ζήτω ὁ στρατὸς καὶ ὁ γενναῖος καὶ δοκιμάσιος λαός μας».

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΔΙΑΨΕΥΔΟΝΤΑΙ ΤΑ ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΞΙΜΟΥ

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς διέψευσε τὰς ἐπαναληφθείσας πληροφορίας περὶ παραιτήσεως τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, τονίσας ὅτι καὶ εἰς τὰς τελευταίας ἐπιστολάς του ὁ κ. Μάξιμος, οὐδεμίαν κάμνει νύξιν περὶ προθέσεώς του ν' ἀποχωρήσῃ τῆς κυβερνήσεως.

Η ΔΙΚΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΠΕΙΡΑΝ

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ

Σήμερον θὰ συνεχισθῇ εἰς τὸ Κα,ουργιοδικεῖον, τὸ ὁποῖον συνεδριάζει εἰδικῶς εἰς τὸ Σχολεῖον Χωροφυλακῆς, ἡ δίκη διὰ τὴν κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου ἀπόπειραν.

Πρῶτος μάρτυς θὰ ἐξετασθῇ σήμερον ὁ ἐκ τῶν σωματοφυλάκων τοῦ κ. Βενιζέλου ὑπομοίραρχος κ. Κουφογιαννάκης, ὁ ὁποῖος ἐπέβαινε τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων. Μετὰ τοῦτον θὰ ἐξεταασθῇ ὁ λοχαγὸς κ. Γυπαράκης, ἐπιβαίνων κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀποπείρας εἰς τὸ αὐτοκίνητον τῶν ἀνδρῶν τῆς ἀσφαλείας.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης καὶ εἰς χθεσινήν του συνομιλίαν ἐξέφρασε τὴν ἱκανοποίησίν του διὰ τὸν τρόπον, κατὰ τὸν ὁποῖον διεξάγεται ἡ δίκη διὰ τὴν ἀπόπειραν, προσέθεσε δὲ ὅτι ἐλπίζει ὅτι μέχρι τέλους θὰ πρυτανεύσῃ ἡ αὐτὴ σύνεσις, διὰ νὰ περατωθῇ ἡ δίκη ταχέως.

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 25. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Παρουσία τοῦ πρὸ ἡμερῶν .φιχθέντος ἐκ Ρώμης ὑπουργοῦ Παρίνι, τοῦ 'Ιταλοῦ προξένου, τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἰταλικῆς σχολῆς καὶ μελῶν τῆς Ἰταλικῆς παροικίας, ἐτελέσθησαν σήμερον τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου κτιρίου τῆς Ἰταλικῆς σχολῆς. Εἰς τὴν τελετὴν παρέστησαν ὁ ὑπουργὸς Γεν. Διοικητὴς καὶ ὁ Φρούραρχος τῆς πόλεως. Ὁ Ἰταλὸς ὑπουργὸς ἐξεφώνησε λόγον ἐπὶ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος τοῦ Φασισμοῦ μετὰ τὸν ὁποῖον ἐτελέσθησαν διάφοροι ἀσκήσεις παρὰ τῶν μαθητῶν τῆς σχολῆς.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐγκαινίων ἰσχυρὰ δύναμις χωροφυλακῆς κατέλαβε τὰς παρόδους τῆς σχολῆς ἐκ φόβου ἀποδοκιμασιῶν ἀπὸ μέρους τῶν Δωδεκανησίων. Μετὰ τὰ ἐγκαίνια ὁ κ. Παρίνι παρεκάθησε εἰς γεῦμα παρατεθὲν πρὸς τιμήν του παρὰ τοῦ Γεν. Διοικητοῦ εἰς τὸ Κυβερνεῖον.

Τὴν ἑσπέραν ἐγένετο δεξίωσις ἀπὸ μέρους τῆς Ἰταλικῆς παροικίας μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ ὑπουργὸς ἀνεχώρησε δι' Ἀθήνας.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΩΛΗΣΙΝ ΤΥΡΟΥ

Τὸ ὑφυπουργεῖον τῆς Ἀγορανομίας ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς προέδρους καὶ εἰσαγγελεῖς τῶν δικαστηρίων Αἰσχροκερδείας καὶ τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους μακρὰν ἐγκύκλιον σχετικὸς μὲ τὴν πώλησιν τοῦ τυροῦ φέτας.

Εἰς τὴν ἐγκύκλιον ἀναφέρεται ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ τυροῦ φέτας εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ δὲν πρέπει νὰ εἶνε ἀνωτέρα τῶν 36 δραχμῶν διὰ τὴν λιανικὴν πώλησιν καὶ τῶν 32 διὰ τὴν χονδρικήν.

Μετὰ τὴν 1ην Ἰουνίου θὰ προστεθοῦν εἰς τὰ γενικὰ ἔξοδα τοῦ τυροῦ καὶ αἱ δαπάναι ψυγείου καὶ μετὰ τὴν προσθήκην ταύτην θὰ ἀνευρίσκεται ἡ τιμὴ πωλήσεως.

Ἡ τιμὴ τοῦ τυροῦ τελεμὲ θὰ καθορισθῇ κατὰ 4 δραχμὰς μικροτέρα τῆς τιμῆς τῆς φέτας.

Τιμὴ ἀνωτέρα τῆς καθορισθείσης, τονίζεται, θ' ἀποτελῇ αἰσχροκέρδειαν καὶ δέον νὰ διώκεται.

Ο ΑΓΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΝ

Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ἀγῶνος τῶν ἰατρικῶν καὶ ἐργατικῶν ὀργανώσεων διὰ τὴν δωρεὰν νοσηλείαν καὶ περίθαλψιν τῶν ἀπόρων ἀσθενῶν ἐκ μέρους τῶν φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων, μετέβη εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον καὶ ἐπέδωσεν εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν τὸ ψήφισμα τὸ ἐγκριθὲν κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτῆς συνεδρίασιν. Ὁ κ. Τσαλδάρης ἔλαβε τὸ ψήφισμα καὶ ἤκουσε μετὰ προσοχῆς τὴν μακρὰν ἐπὶ τούτου εἰσήγησιν τῶν προέδρων τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου κ. Βλαβιανοῦ καὶ τῶν Σιδηροδρομικῶν κ. Λάσκαρη. Ἐν τέλει ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐκάλεσε τὸν ὑφυπουργὸν τῆς Ὑγιεινῆς κ. Τσακόπουλον καὶ τῷ ἀνέθεσε τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος μὲ τὴν ἐντολὴν ὅπως τοῦ ὑποβάλῃ τὸ ταχύτερον τὸ πόρισμα τῆς μελέτης, ἣν θὰ συντάξῃ κατόπιν συνεργασίας μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς τὴν ἀκρόασίν του τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπέδειξε ζωηρὸν ἐνδιαφέρον, ὑποσχεθεὶς ὅτι ζήτημα συγκινοῦν ἐπὶ τοσοῦτον τὴν Κοινὴν Γνώμην δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ εὕρῃ τὴν Κυβέρνησιν προθυμοτάτην εἰς πᾶσαν λύσιν ἐξασφαλίζουσαν τῶν πτωχῶν πασχόντων τὴν δωρεὰν νοσηλείαν διὰ τῆς ἐπανόδου τῶν ἱδρυμάτων εἰς τὸν φιλανθρωπικόν των προορισμόν.

Ο ΕΞΩΡΑΪΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΛΑΡΙΣΗΣ

Ὁ ἐξωραϊστικὸς σύλλογος Πλατείας Σταθμοῦ Λαρίσης διὰ ψηφισματός του ἐπιδοθέντος εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν Δήμαρχον Ἀθηναίων τονίζει τὴν ἀνάγκην τοῦ ἐξωραϊσμοῦ τῆς ἐν λόγῳ πλατείας.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

Θὰ συνέλθῃ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος τὸ συμβούλιον τοῦ Ἀέρος προκειμένου νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν συμπερασμάτων τῆς μεταξὺ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ κ. ὑφυπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας συνομιλίας διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς πολ. ἀεροπορίας.

Κατὰ τὰς γνωσθείσας πληροφορίας ὁ κ. Τσαλδάρης συνεφώνησε ὅπως ἡ ἐνίσχυσις τῆς πολ. ἀεροπορίας πραγματοποιηθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν τάχιον. Ἤδη εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἔχουν ὑποβληθῇ πλεῖσται προτάσεις διαφόρων ξένων οἴκων οἱτινες ἀναλαμβάνουν τὴν προμήθειαν ἀψύχου ὑλικοῦ παντὸς εἴδους, ἥτοι ἀεροπλάνων, βομβῶν κτλ. ἐπὶ πιστώσει καὶ ἀνταλλαγῆ προϊόντων.

Ο κ. ΦΙΝΛΕΣΟΝ ΕΞΕΘΗΚΕ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΝ ΤΑ ΤΩΝ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΧΡΕΟΣ

ΕΠΙΚΡΟΤΕΙΤΑΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ κ. Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς συνωμίλησε χθὲς ἐπὶ ὥραν καὶ πλέον μετὰ τοῦ ἐπανελθόντος ἐκ Λονδίνου οἰκονομικοῦ συμβούλου παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος κ. Φίνλεσον, ὁ ὁποῖος ἐξέθεσε πρὸς αὐτὸν τὰ τῶν διεξαχθεισῶν εἰς τὴν ἀγγλικὴν πρωτεύουσαν διαπραγματεύσεων διὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος τοῦ ποσοστοῦ τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν τόκων τοῦ ἐξωτερικοῦ δημοσίου χρέους.

Εἰς ἀνακοινώσεις του ὁ κ. πρωθυπουργὸς, ἐξέφρασε τὴν ἀπόλυτον ἱκανοποίησίν του διὰ τὸν τρόπον καθ' ὃν διεχειρίσθη τὸ ὅλον ζήτημα ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐπανέλαβεν ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν πρόκειται νὰ ἀποστῇ τῆς προταθείσης ὑπὸ τοῦ κ. Πεσμαζόγλου εἰς τοὺς ὁμολογιούχους βάσεως πρὸς ἐπίτευξιν συμφωνίας, ἥτις εἶνε ἡ πληρωμὴ κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1935—1936 ποσοστοῦ 35% μὲ τὴν κατηγορηματικὴν δήλωσιν τῆς κυβερνήσεως, ὅτι τὸ ποσοστὸν τοῦτο θ' αὐξηθῇ ἐφ' ὅσον θὰ ὑπάρξῃ καὶ αὔξησις τῶν ἐσόδων τοῦ δημοσίου.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, αἱ ἐλπίδες ἐπιτεύξεως συμφωνίας μετὰ τῶν ὁμολογιούχων δὲν ἀπεκλείσθησαν ὁριστικῶς καὶ παρὰ τὴν ἐπελθοῦσαν διακοπὴν τῶν ἐν Λονδίνῳ διαπραγματεύσεων.

ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΥΠΟΔΕΙΞΕΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 24. (Τηλ.).—Ἡ ἀγγλικὴ οἰκον. ἐπιθεώρησις «Ἐκόνομιστ» γράφουσα ἐπὶ τῆς διαπιστωθείσης διαφωνίας κατὰ τὰς μεταξὺ ὁμολογιούχων καὶ τῆς ὑπὸ τὸν κ. Πεσμαζόγλου ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας διεξαχθείσας ἐν Λονδίνῳ διαπραγματεύσεις, ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἡ κυβέρνησις τῶν Ἀθηνῶν θὰ εἶνε ἀρκούντως διορατικὴ, ὥστε νὰ προτείνῃ ἀκριβοδίκαιον διακανονισμὸν τοῦ ζητήματος τῶν ἐξωτερικῶν χρεῶν πρὸ τοῦ τέλους Μαρτίου.

Ὁ «Ἐκόνομιστ» πιστεύει ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις δὲν θὰ θελήσῃ νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὰς ἀπόψεις της ζημιώνουσα τὴν πίστιν τῆς Ἑλλάδος χάριν ἐσωτερικῶν πολιτικῶν λόγων.

ΑΙ ΣΥΣΚΕΨΕΙΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΜΥΝΑΝ

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς παρεκάλεσε τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς κ. Βοζίκην, νὰ ἐπικοινωνήσῃ μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἡμέρας καθ' ἣν θὰ ἐπαναληφθῇ ἡ σύσκεψις διὰ τὸ ζήτημα τοῦ πολεμικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, ἡ κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ νὰ ἔχῃ κατὰ τὸ δυνατὸν τὸ ταχύτερον τὰς ἀπόψεις τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων, διὰ ν' ἀρχίσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ὑπὸ καταρτισμὸν προγράμματος ὀργανώσεως τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης.

Ἡ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ συνταγματάρχου τοῦ μηχανικοῦ κ. Ἀποκορίτη καταρτισθεῖσα ἐπιτροπὴ πρὸς μελέτην τῆς ἀμυντικῆς ἐνισχύσεως τῶν συνόρων ἤρξατο τοῦ ἔργου της, τὸ ὁποῖον θὰ συνεχίσῃ μεταβαίνουσα εἰς Μακεδονίαν καὶ Θράκην.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΩΝ ΒΑΣΕΩΝ

Ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ὁ κ. ὑφυπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας θὰ ἐπιθεωρήσῃ τὰς ἀεροπορικὰς βάσεις ἵνα ἀντιληφθῇ ἐπιτοπίως τὰς ἀνάγκας αὐτῶν, προκειμένου νὰ γίνῃ συντόμως ἔναρξις τῶν μεγάλων ἔργων τόσον εἰς τὰ ὑπάρχοντα ἀεροδρόμια τῆς πολεμικῆς ἀεροπορίας, ὅσον καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας ὅπου θὰ ἱδρυθοῦν ἀεροδρόμια πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν νέων ἀεραεριων γραμμῶν. Διὰ τὰ ἔργα ταῦτα ἐνεκρίθη ὅπως συναφθῇ δάνειον μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 175 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Τὸ δάνειον θὰ συναφθῇ συντόμως.

ΜΙΑ ΔΙΚΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΦΟΠΛΙΣΤΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 24. (Τηλεγραφικῶς). — Ἐνώπιον τοῦ ἀγγλικοῦ δικαστηρίου, διεξήχθη ἐνδιαφέρουσα δίκη ἐπὶ ἀγωγῆς τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ ναυαγήσαντος ἑλληνικοῦ ἀτμοπλοίου «Μιχαὴλ—Μαρία» ζητούντων παρὰ τῶν ἀσφαλιστῶν τὴν πληρωμὴν τῆς ἐκ 12 χιλιάδων λιρῶν ἀσφαλείας. Τὸ δικαστήριον ἀπεδέχθη τὸ νόμιμον τῆς ἀγωγῆς τῶν Ἑλλήνων πλοιοκτητῶν, τῶν ὁποίων ἀνεγνώρισε τὴν ἀπόλυτον καλὴν πίστιν.

Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου ἔψεξεν ἀπὸ καθέδρας τοὺς ἀσφαλιστὰς διότι ἐδέχθησαν ν' ἀσφαλίσουν ἀτμόπλοιον τοῦ ὁποίου, λόγῳ τῆς παλαιότητός του, οἱ πλόες συνεπήγοντο κινδύνους.

ΤΟ ΚΑΤΩΤΑΤΟΝ ΟΡΙΟΝ ΥΔΡΟΛΗΨΙΑΣ

Κατόπιν τῆς ἐξακολουθήσεως ἀποστολῆς παρὰ τῆς Ὀθλεν λογαριασμῶν διὰ τὴν καταβολὴν τῆς